

ŠKOLÁK

ZŠ T. G. Masaryka
a MŠ Dolní Bousov

Číslo 4
ročník třetí

<i>Uvnitř tohoto vydání:</i>	<i>Str.</i>
Jak cestují osmáci..	2-3
Devítka se loučí...	4-8
Prázdniny utečou jak voda...	9
Smutnění	10
Rozhovor s... panem učitelem Tomášem Grindlem	13
Výlety	14-15
Představujeme... Martina Šrytra	16
Pro bystré hlavy	19

O prázdninách se (ne)učte!

A je tu léto. Prázdniny, sluníčko, bazén, výlety, soustředění a tábory. To jsou skvělé náměty na odpočinek od školy. Většina lidí si o prázdninách užívá, ale najdou se i ti, kteří se prostě musí učit. Učení není jen o škole, vzdělání a budoucnosti. Učit se můžeme různým věcem. Učíme se vlastně celý život. První slůvka, jízda na kole, dokonce i první neslušné slovo jsme se museli naučit. Tak vezměte na vědomí, že učení je součástí života, která nás bude doprovázet celý život. Proto vás prosím, zkuste se na to učení podívat i během prázdnin, ať uděláme našim vzácným pedagogům radost! Co vám to tady vykládám, že? Zahrabejte učení do skříně a **užijte si LÉTA!** ☺

GAZA

Tak už je červen!

Za chvíli bude červenec - prázdniny. Někomu školní rok utekl, někomu to přišlo dlouhé. Mně osobně to připadalo, jako by to byla věčnost. Já si myslím, že už se všichni na prázdniny těší. Hlavně učitelé. Nevím, jak to probíhalo v ostatních třídách, ale všichni učitelé, kteří nás učí, si určitě oddychnou, až začnou prázdniny. Řekla bych, že s naší třídou zažije ještě naše paní učitelka hodně velká dobrodružství. Každý se na prázdniny těší z jiného důvodu. Někdo třeba proto, že nebude chodit do školy, jiní zase pojedou na tábor, další doufají, že se budou jen tak poflakovat, jiní pojedou na soustředění nebo na dovolenou. Nenajdete nikoho, kdo se na prázdniny netěší. Mně se občas do školy chce, hlavně v pondělí, úterý a ve čtvrtek, když máme tělesnou výchovu. Ale na dva měsíce volna se moc těším. Tak všem přeji krásné prázdniny a hlavně hezké vysvědčení!

Kát'a ☺

PRÁZDNINOVÉ CESTOVÁNÍ

K prázdninám patří spousta věcí. Mezi jinými i cestování. Také vás lákají dálky a exotika? Nebo jste raději doma? Nebo snad toužíte procestovat křížem krážem naši krásnou vlast? Ať tak či onak, přejeme vám pohodu na cestách, spolehlivý kompas a dobrou partu.

JAK CESTUJÍ OSMÁCI

Kam bych se chtěla jet podívat? Asi do Paříže. Ani nevím proč. A kdybych se tam už nějak dostala, tak bych se podívala na Eifelovu věž.

Michaela Čechová

Nejvíce se mi líbilo u bratrance na Moravě. Bydleli jsme ve třetím patře paneláku v Prostějově. Teta a strejda ten týden pobýli na chatě, kam jsme je přijeli navštívit. Prohlédli jsme si mnoho míst na Moravě. Rád na to vzpomínám.

Milan Vícha

Nejvíce se mi líbilo v Řecku na Chalkidiki. Je to poloostrov, u kterého leží další osamocené ostrovy. Nejlepší bylo, když jsme se u ostrova Želva potápěli. Chtěl bych se podívat do starověké Sparty, neboť se mi líbí, jak tvrdě vychovávali své potomky a dělali z nich nelítostné zabijáky.

Jakub Jeřela

Nejvíce se mi líbilo, když jsme sjížděli Ohří. Líbilo se mi tam, protože kolem byla pěkná příroda a blízko stojí několik zajímavých hradů. Někdy bych chtěl jet do Alp, protože bych si tam chtěl zalyžovat.

Vojta Bláha

Nejvíce se mi líbilo na dovolené v Chorvatsku a na Slovensku. Příjezd tam byl dost dramatický, zabloudili jsme, ale potom jsme po serpentínách přijeli až k moři. Tam jsme se dívali na cvičené delfíny a na kouzelnickou show. Nákupy oblečení a doplňků ve Splitu byly super. Dělali tam palačinky a zmrzliny, které tvarovali do postaviček nebo do podoby zvířat. Chtěla bych se podívat do New Yorku. Je to tam zajímavé a můžete se setkat s filmovými hvězdami z Hollywoodu. Musí tam být super obchody, hezky by se tam nakupovalo.

Hana Bariová

Jednou bych se chtěl dostat na zápas NHL, nejspíš na finále Stanley cupu. Musí to být úžasný zážitek, hlavně ta atmosféra vidět ty slavné hráče. Tam to je úplně jiný styl hokeje než u nás extraliga, a právě proto bych se tam rád podíval.

Dominik Adam

Chtěla bych se podívat do Egypta. Proč? Chci vidět památky, zajímá mě to.

Petra Pospíšilová

Jednou bych se ráda podívala třeba do Belgie nebo na Nový Zéland. V Belgii bych chtěla ochutnat slavnou belgickou čokoládu, která je známá po celém světě. Nový Zéland mě uchvátil hned, když jsem viděla fotografie. Je tam překrásná příroda. Zajímavé místo by také mohl být Island.

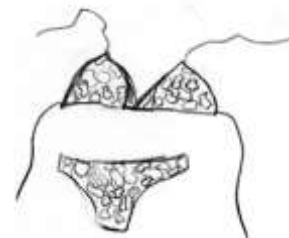

Nejvíce se mi líbilo ve Francii. Ráda bych se tam vrátila, protože zde jsou nádherné historické památky. Francie je sama o sobě velmi zajímavá a hodně se liší od jiných zemí. Když jsem tam byla poprvé, viděla jsem nejvýznamnější památky, ale neviděla jsem úplně všechny. Hned jsem věděla, že se do Francie ještě někdy určitě vrátím, abych prošla a prohlédla si ty další skvosty. A není jich málo.

Eva Surovátková

Minulý rok jsme s rodinou plánovali velikou dovolenou. Nemohli jsme se ale rozhodnout, jaké místo by se nám líbilo, protože každý měl jinou představu, kde by chtěl strávit dovolenou. Přesně dva dny před vysvědčením nám mamka oznámila, že poletíme do Egypta. Nejdříve to byl šok, protože sbalit a nakoupit věci tak rychle nešlo, ale nakonec jsme to vše zvládli a než jsme se nadáli, už jsme letěli přes Středozemní moře. Druhý den jsme brzy vstali a šli k moři, kde po celý den okolo nás chodil snědý pán s velbloudem a nabízel nám projížďku. Někteří z nás jeli na výlet na Saharu - projet se na čtyřkolkách po poušti - a jiní se vydali na lodi potápět se a podívat se na delfiny. Bylo to moc nádherné!

Lucka Knesplová

Líbil se mi výlet na Macochu. Domů jsem si odnesla spousty krásných fotografií, pohledů a různých maličkostí. Pluli jsme po řece Punkvě, která teče podzemím jeskyně. Nikdy jsem si nemyslela, že je propast Macocha tak hluboká. Lidé, co byli na opačné straně propasti, byli strašně malí. Byl to můj největší zážitek v životě.

Simona Černá

Líbil se mi minulý rok na výletě. Jeli jsme do Mšena u Mělníka. Byla to pecka! Hráli jsme fotbal a přehazku. Nejlepší bylo, jak se Petra Pospíšilová málem potloukla, když spadla ze stromu. Klidně bych tam jel znovu. Podívat? Tak stoprocentně do Ležné u Rakovníka, do největšího muzea lokomotiv. Už jenom kvůli pamím a motorovým lokomotivám.

Vít Sacher

Asi se mi nejvíce líbilo v Itálii v městečku Rimini, ve kterém byl luxusní hotel a plno zábavy. Nedaleko byl lunapark, kde jsem trávila večery. K moři jsme to měli sto metrů a lehátka zdarma. Bylo to tam hezké a ráda bych si to zopakovala. Chtěla bych se podívat do Beverly Hills, kde žijí americké hvězdy, protože bych chtěla vidět, jak žijí.

Katka Hrdá

Nejvíce se mi líbilo ve Španělsku, kde jsme byli na dovolené. Byly tam krásné pláže a čisté moře. Kousek od pláže stojí zřícenina Tosa de Mar, na jejímž vrcholu stál maják. Všichni lidé byli moc příjemní. K mé nespokojenosti se tam ale rekreovalo moc Rusů.

anonym

Nejvíce se mi líbilo asi v Itálii, kde jsme byli s panem učitelem Bernartem. Myslím, že jsme tam byli deset dní a poslední den jsme jeli do aquaparku. Vyhráli jsme si tam celý den. Lezení po provazech na obrovský míč a poté spadnout do vody. To bylo velice zábavné! Když si na těch deset krásně prožitých dní vzpomenu, okamžitě bych se tam vrátila.

Alžběta Roxerová

Nejvíce se mi líbilo v Řecku, protože tam bylo teplo. Chtěl bych se podívat do řecké Sparty na památky, protože mě zajímá, jak ve starověké Spartě žili.

Jan Pajer

Chtěla bych se podívat do Tropical Islandu v Německu. Moc se mi líbí a určitě by to byl zážitek na celý život.

Kristýna Slavíková

Chtěl bych se podívat do USA, dá se tam dobře vydělat. ☺

Richard Hladík

Minulý rok jsem byla s modelingem v Chorvatsku. Byla tam velká legrace a zábava. Každý den jsme cvičili a projížděli se lodkou po moři. Ani si nedokážete představit, jak to bylo úžasné! Každé ráno skákali v moři před hotelem delfini a na jednom ze zdejších ostrovů bečely ovce. Když jste leželi na pláži na vyhrátém písku, nic vám nechybělo a chtěli jste, aby to nikdy neskončilo.

Pavla Mušková

DEVÍTKA SE LOUČÍ

Super devátáci

Byli s námi devět let,
teď poznají teprv svět.
Měli jsme je velmi rádi,
jsou to bezva kamarádi.
Každý jiný trochu je,
v životě každý boduje.
Ať dělají, co chtějí,
vše si v srdci schovají.
Kluci, holky super jsou,
v našem srdci vždy zůstanou.
Oni životem jdou dál,
jako kamarády každý si je přál.
Devítka jste byla super,
vzali jste to ale hopem.
Rádi vás tu všechny máme,
někdy, slibte, zavítáme.
Dveře se pomalu zavírají,
vzpomínky za nimi zůstávají.

GAZA

Na shledanou

Je to tady. Nedávno jsme pozorovali, jak skupinka nejistých prvňáčků přichází do školy. Rozechvění malí andílci netušili, co je čeká, a jejich rodiče překypovali hrůzou a obavami, jestli se dobře uchytili nebo jestli si najdou správné přátele. Uběhlo devět let a přicházejí obavy nové, obavy, jestli budou schopni udělat první, ale zdaleka ne poslední krok do dospělosti, kterým je nástup na střední školu nebo do učení. Každý z nich má jiné cíle, každý má jiné schopnosti, ale všichni jsou odhodláni udělat krok dopředu. Popřejme jim mnoho štěstí a úspěchů, popřejme jim, aby byli schopni uplatnit své předpoklady a uměli je proměnit v užitečnou věc, která pomůže jim samým i lidem v jejich okolí. Mnoho zdaru, devátáci.

Kudrt

Letos opouští naši školu 28 žáků. Když sem přišli jako prvňáčci, bylo jich mnohem víc, a tak byli rozděleni do dvou tříd. Jejich třídními učitelkami se staly paní učitelky Jitka Ječná a Zdena Skálová. Ovšem už další rok z nich byla třída jedna a až do páté třídy je dovedla p.uč. Ječná. A pak už je čekal druhý stupeň, noví učitelé, nová třídní – p.uč. Kateřina Karnová. Ta po dvou letech odchází na mateřskou dovolenou a třídu přebírá p.uč. Jindra Sůvová. Každému třídnímu učiteli přiroste jeho třída k srdci, postupně zapomene na to nepěkné a ve vzpomínkách zůstávají jen ty pěkné, veselé zážitky. Mnohé je zapomenuto, odpuštěno. Jak vzpomínají a budou vzpomínat na tuto třídu paní učitelky Ječná, Karnová a Sůvová?

Tak moji deváťáci vycházejí.... Myslím, že právem mohu říci, že jste moji deváťáci, učila jsem většinu z vás pět let na prvním stupni. A zvládnout od druhé třídy 30 až 33 dětí, to byl věru leckdy tvrdý oříšek. Vzpomínám na ledacos, samozřejmě nejvíce se vybavují věci nesouvisející s učením. První školní výlet v Srbsku s paní učitelkou Skálovou, byli jsme tam tři dny a domů šli prvňáci statečně pěšky. Nikdy nezapomenu a s dojetím vzpomínám, jak mi děvčata z této třídy vybrala psa, kterého máme doma dodnes. Dívky mi přinesly encyklopedie a obrázky různých psů a založily, který by se tak asi ke mně hodil, přinesly i krejčovský metr, abych si mohla představit výšku i délku. Takových milých vzpomínek mám několik, ale třeba si je všechny osvěžíme na některých školních srazech této třídy. Na druhý stupeň jsem vás odevzdala s dobrým pocitem, byli jste ve správných rukách a měli jste dobré vedení. Celé čtyři roky jsem byla v povzdálí s vámi, sledovala jsem a sleduji každý váš úspěch někdy i neúspěch, trable i životní pouť. Mnozí z vás jste už vykročili na životní cestu jako dospělí lidé. Přeji vám, moji deváťáci, aby se vám podařilo uchopit život za správný konec, aby vzpomínka na zdejší školu vám byla příjemná. Z celého srdce Vám, moji milí deváťáci, držím palce. **Vaše bývalá třídní učitelka Jitka Ječná.**

Jak budu vzpomínat na letošní deváťáky? Tak to je pro mě docela těžká otázka. Znáám je už z prvního stupně, kdy se celá jejich třída dala nazvat "pytlem blech". Přechodem na druhý stupeň se z nich stalo docela slušné "vosí hnízdo", které dokázalo velice nepříjemně a cíleně bodat, a to do kohokoliv, bohužel i do mě. Ale určitě na ně budu vzpomínat v dobrém. Přeji jim hodně studijních úspěchů a především dobrý kolektiv v jejich novém školním životě. **Kateřina Karnová**

S 9. třídou jsem spojena dva roky. Byly to roky střetů, ale i porozumění. Byla-li jsem k nim někdy tvrdá, bylo to v jejich zájmu. Doufám, že to později pochopí. Mám je ráda a přeji jim šťastné vykročení do života. **Jindra Sůvová**

A kdo vlastně vychází? Tady si můžete přečíst jejich jména. A také to, na co nebo na koho budou vzpomínat nejvíc, na jakou školu odcházejí, co od nové školy očekávají, a někteří dokonce zavzpomínali na ty nej... chvíle na naší škole.

Jdu na Karmel na obor lahůdkář.

Andrea Sendrejová

Nejvíce budu vzpomínat asi na to, jaká s Luckou a Šárkou byla trojka. Pořád jsme něco vymýšlely za blbosti a kuly nějaké pikle. Nikdy nezapomenu. Od nové školy očekávám to, že mě připraví na mé budoucí zaměstnání. Určitě chci mít i na střední školu pěkné vzpomínky. Jdu na Maju na kosmetičku. Pamatuji si, jak jsme jednou s Luckou a Šárkou ohnuly nože ve školní jídelně. Nože byly zohýbané na lopaty a my z toho měly fakt průšvih. Přišel i pan ředitel a musely jsme se jít omluvit až k paní Jirsově, vedoucí kuchyně.

Aneta Rampasová

Na paní učitelku Žďánskou, která je skvělá učitelka matematiky. A na naše výlety, protože i když jich moc nebylo, vždycky byly skvělé. A to, co bylo ve Školáku minulý rok, byla největší pitomost. No určitě že to bude velmi těžké, protože jdu na ekonomku do Mladé Boleslavi, ale v co doufám, je dobrý kolektiv. Náš poslední výlet. Nevím, kdo jiný si o něm co myslí, ale pro mě to byl super zážitek a velká sranda.

Denisa Šídová

Nejvíce budu vzpomínat na paní učitelku Žďánskou a pana učitele Kužela. Potom na pár dívek z nižších ročníků. No, očekávám hlavně vzdělání, ale mimo to i nové přátele a hlavně učitele. Jdu na Průmyslovou školu v Jičíně. Ano. Byl to náš poslední výlet v osmičce, na kterém jsme se všichni pěkně vyřádili.

Dominik Olbrich

Nikdy nezapomenu na moji kamarádku Pavlu Muškovou. Taky nikdy nezapomenu na dramatický kroužek, na který jsme spolu chodily, bylo to to nejlepší, co jsem s ní zažila. A samozřejmě že nikdy nezapomenu na mého nejlepšího kamaráda Domču Olbricha. Můj nový směr je Horky nad Jizerou, kuchař-číšník. Od nové školy očekávám, že poznám nové lidi a naučím se zase něco nového. Na svoje zážitky na této škole nezapomenu, na dny strávené s Dominikem, jak jsme sedávali na schodech a kecali o blbostech, prostě jsme si mohli říct všechno. On mi bude chybět nejvíc. A ještě ostatní nejlepší lidi z mojí třídy.

Dominika Holíková

Budu vzpomínat na celou moji třídu, přece jenom jsme spolu osm let. Já jdu na střední školu do SOU Horky nad Jizerou na obor kuchař-číšník a chci, abych se naučil dobře vařit a stal se tak uznaným kuchařem jako Zdeněk Pohlreich. Moc zážitků si nemohu vybavit, ale nikdy nezapomenu na výlet v osmé třídě, kdy jsme přišli celí od bahna.

Jakub Ort

Upřímně - budu vzpomínat na celou třídu, protože tolik problémů nemá nikdo. Hlásím se na opraváře zemědělských strojů a očekávám, že se je naučím spravovat. Nezapomenu na školní výlet, lepší jsem nezažil.

Jaroslav Dousek

Nejvíc budu vzpomínat na svoji třídu a na paní učitelku Žďánskou, Karnovou a na pana Kužela. Od nové školy očekávám nové kamarády a samozřejmě učení, na které se netěším. Jdu na obchodní akademii. Ano, pamatuji si na náš výlet z osmé třídy, když jsme chytli ošklivé počasí a váleli jsme se v bahně.

Katka Svobodová

Budu vzpomínat na svoje nejlepší kamarádky a kamarády, se kterými jsme prožili krásné i horší chvíle. A také na tu srandu o přestávkách. Jdu na cukrářku do MB. Chtěla bych, abych zapadla a byla na škole spokojená a nelitovala. Asi nejlepší zážitek byl ten s mojí kamarádkou Sabinou Holíkovou, jak jsme byly zavřené v kreslárně ve skříni na tempéry a ostatním vybavením na výtvarnou výchovu.

Lucie Bartoňová

Na svoji třídu a učitelský sbor. Také na přestávky, hodiny plné srandy a především na školní výlety. Nové kamarády, prostředí a učitele. Jdu na Hermés. Zážitky ze základní školy jsou každý den, ale ne takové, co by mi utkvěly v paměti a na které bych si hned vzpomněla.

Lucie Havelková

Celkově na vše budu vzpomínat a hlavně na žáky a naši třídu. Jdu na Karmel obor Informační služby (knihovnictví). Neočekávám od toho nijak moc. Je jich opravdu hodně, ty naše kraviny a blbý náhody, těch bylo opravdu hodně, ale nezapomenu na ten náš výlet v osmé třídě.

Michaela Holíková

Nejvíce budu asi vzpomínat na učitele, kteří nás učili. Od nové školy očekávám respektující učitele a žákyně, které mě vezmou do kolektivu. Jdu na zdravotní školu. Nejvíce budu vzpomínat na Lucku Bartoňovou a její kraviny o přestávkách, kterým se všichni smáli. A na Míšu Gurtlerovou, jak jsme po sobě v jídelně házely knedlíky. Určitě i na srandu při hodinách.

Lucie Kuková

Budu vzpomínat na všechny učitele v dobrém. Očekávám, že se naučím stříhat a že to tam bude fajn. Jdu na kadeřníka na Maju. Můj největší zážitek byl, když jsme s holkama ve školní jídelně ohnuly nože a pak k nám pan ředitel přišel do třídy a ukazoval to. Ale co mě překvapilo, že pan ředitel si myslel, že jsem to udělala já. Ale pravda je, že je přelomila Šárka. :D

Lucie Linková

Na školní výlet nebo na třídu. Nikdy nezapomenu na školní výlet v osmé třídě. Očekávám více zábavy. Jdu do Škoda Auto.

Lukáš Tvrdý

Budu vzpomínat na pár spolužáků, jako třeba na Tomáše Kolka nebo na Míru Drázkého. Jdu na Hotelovou školu do Poděbrad a očekávám lepší kamarádské vztahy se spolužáky. Ano, na školní výlety, tam se užije srandy, ale nebudu o tom radši mluvit.

Martin Rota

Vzpomínat? Asi na zápis do první třídy Zážitek? Asi ne. Tak asi výuční list, jde mi jen o to. Jinak jdu na školu tradičních řemesel Hermés na obor kuchař-číšník.

Martin Tomáš

Budu vzpomínat na ty suprový výlety plné srandy a hlavně na některé spolužáky a spolužačky. Bude se mi stýskat. Očekávám mnohem více učení, ale těším se i na nové kamarády. Já jdu na Střední průmyslovou školu do Mladé Boleslavi. Určitě na výlet v 8. třídě, jak byli skoro všichni od bahna. Bylo to super!

Matúš Fečík

Určitě budu nejvíce vzpomínat na své spolužáky, ať z naší třídy, tak také z nižších. No a také na některé zážitky, co jsme tu spolu prožili. ☺ Od nové školy očekávám určitě nějaké nové zkušenosti. Jak v praxi cukráře, tak také v učení. Tak těch je hodně. Od našich školních výletů, některých přestávek, no je toho hodně. Určitě na ně budeme dlouho všichni vzpomínat.

Michaela Gurtlerová

Nejvíce budu vzpomínat na Ondru Nováka, Terezu Zítkovu, Tomáše Kolka a paní učitelku Sůvovou. Očekávám odpočinek od naší třídy, ale více práce na SOU Škoda Auto – průmyslový logistik. Nejlepší byl školní výlet v osmé třídě.

Miroslav Drázký

No, asi nejvíce budu vzpomínat na ty moje blázný ze třídy, přece jenom jsem s nimi devět let a s některými se znám ještě víc než devět let. Od nové školy očekávám nové zkušenosti, kamarády a hlavně pocity. Jdu na střední zdravotnickou školu na obor sociální péče. Asi nikdy nezapomenu na první září 2001, když jsme jako malé a vystrašené děti nastoupili do první třídy a nevěděli jsme, co máme od školy čekat.

Nikol Procházková

Svým způsobem budu vzpomínat na všechny spolužáky a učitele, protože jsem s nimi prožila kus života. Ale určitě, kdo mi bude chybět, tak to bude paní učitelka Žďánská. Hlavně abych zapadla do kolektivu a byla s tou školou spokojená. A jdu na Karmel – ekonomika a podnikání. Mám mnoho zážitků, ale jeden se mi stal asi před dvěma dny. Spolužáci mě zavřeli s Luckou Bartoňovou do skříně v kreslárně a my jsme tam byly skoro celou hodinu. Byla to strašná sranda, ale s Luckou je sranda pořád, s ní se nikdy nenudím.

Sabina Holíková

Nejvíce asi budu vzpomínat na paní učitelku Žďánskou, která mi vždy pomohla, když jsem potřebovala, anebo mi vždy poradila. Tímhle bych jí chtěla moc poděkovat. „Vážím si Vás!“ Nikdy na Vás nezapomenu. Od nové školy - třídy očekávám dobrý kolektiv. Abychom si všichni rozuměli a podrželi se v těžkých chvílích. Jdu na Máju, obor Předškolní a mimoškolní pedagogika. Ano, pamatuji. Byl to výlet v osmé třídě. Když jsme šli na Kokořín a pršelo, bylo tam bahno a všichni jsme se strašně nasmáli. Výlet byl super!

Šárka Sedláčková

Budu vzpomínat na celou třídu. Byla s nimi sranda až na výjimky, kdy jsme se hádali. Od nové školy očekávám dobrý kolektiv ve třídě, ale jsem zvědavý: budeme ve třídě sami kluci. Sranda na výletech, na to se nedá zapomenout.

Tomáš Zítka

Asi nezapomenu na všechny přátele, se kterými jsem vyrůstal a po čase i poznal, jací jsou. Na všechny problémy, které jsem s nimi měl. Jdu na uměleckou kamenosochařskou školu. Očekávám další přátele, které poznám a s kterými prožiji další část života.

Ondřej Novák

Nejvíce budu vzpomínat na kamarády i na nějaké učitele. Jdu na obchodní akademii: rozhodně očekávám obtížnější učivo a budu muset na sobě hodně zapracovat. Dokonce se tam už i těším. Můj největší zážitek je z loňska, když jsme jeli na školní výlet. Moc se mi tam líbilo a nejvíc jsme se nasmáli, když jsme se skoro všichni vyváleli v bahně. Něco takového bych si klidně zopakovala.

Tereza Nekulová

Asi na naši třídu, jaké byly pořád kázeňské problémy. Jdu do Škodovky = že se budu muset více učit a snad tam bude trochu normální třída. Na pár holek, které byly drzé na učitele a dokonce, když je učitel napomenul, tak na něj začali ještě křičet.

Tomáš Kolek

Ze všeho nejvíce budu vzpomínat na svoje kamarádky a kamarády, které mám ráda a s kterými jsem toho dost zažila. Jdu na Ekonomicko-podnikatelskou školu do Jičína. Očekávám, že budu mít zase jiné kamarády, že se mi tam bude líbit a že se snad něco naučím. Vzpomínám na všechny chvíle ve škole s mojí kamarádkou Lucinkou. Bylo toho moc.

Veronika Šebková

Určitě na celý učitelský sbor a na paní učitelku Sůvovou, která se s námi nazlobila dost. Na Hotelovou školu do Poděbrad. Očekávám rozšíření svých obzorů, protože mě velmi zajímá cukrářství. Moc se těším. Na výlet v osmé třídě, jak se většina z nás při výletě na Kokořín válela v blátě. Byla veliká legrace.

Žaneta Křížová

Co vás v letošním školním roce překvapilo?

pí uč. Vodhánělová

Mile mě potěšilo, že škola získala peníze na rekonstrukci školy.

Adriana Kolková: Mě nejvíce překvapily známky.

Gabriela Závorková: Vztahy mezi lidmi.

pí uč. Mendlíková

Překvapilo mě, že tento školní rok tak rychle utekl.

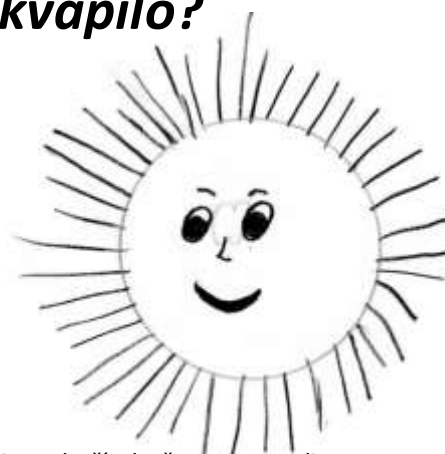
pí uč. Kissová

Celá třída psala test, ale od dvou kluků jsem ho nedostala. Nejdříve jsem je podezřívala, že test nepsali. Jenže oni ho psali bílým perem a písmo se vsáкло do papíru a nebylo nic vidět. Další den ho psali znovu.

pí. uč. Sůvová

Co mě překvapilo? Mám dojem, že vše, co se ve školním roce dělo, splnilo mé očekávání. Někdy se ale divím, že jsme vše přežili ve zdraví.

Žanďa

Prázdniny utečou jako voda v řece

a začne nový školní rok. Z předškoláčků budou prvňáčci, pátáci přijdou na druhý stupeň a z letošních osmáků budou ti nejstarší a nejmoudřejší – devátáci. Jak budou vzpomínat na své letošní předchůdce a jak se těší do deváté třídy? Také vás to zajímá? Tak tedy čtěte.

Letošní devátáci jsou celkem v pohodě. Některé z nich mám opravdu ráda a až odejdou, bude to tu bez nich smutné a nudné. Ale někteří mi chybět nebudou. Lucie Knesplová

Na devátáky asi vzpomínat budu, ale dál je budu vídat po Dolním Bousově. Do devítky se těším, protože už to bude jenom ROK! Ale netěším se, protože už bude hodně záležet na známkách. A nechci to loučení na konci roku! Hana Bariová

Devátáci mi chybět nebudou. Do devítky se netěším. Ale co s tím nadělám. Vojta Bláha

Na devátáky vzpomínat moc nebudu, protože je nemusím. Do devítky se mi moc nechce, ale konečně vyjdu z této školy. A těšit se nemám na co, vše bude stejně těžké jako letos. Petra Pospíšilová

Letošní devátá třída je proslulá svou neposlušností a samými průšvihy. Některé žáky deváté třídy ale stojí zato poznat. Je s nimi legrace a dá se s nimi mluvit o čemkoli. Ale jak říkám, ne s každým. Samozřejmě, že mi bude devítka chybět. Bude to zvláštní nepotkávat je každý den na chodbě. Bude mi chybět i to pomlouvání. Já se do devítky moc těším. Těším se, až také vyjdu. Dá se říci, že jim závidím. Anežka Říhová

Bude se mi stýskat, ale život jde dál. Když tak se budeme potkávat venku. Je škoda, že jdou pryč. No, těším se na to, až odejdu po devítce pryč. Už mě to tu nebaví, ale povinnost je povinnost. Vít Sacher

Těším se do devítky už kvůli tomu, že to je poslední rok. Bude mi chybět ropucha Ort. Dominik Adam

Abych pravdu řekl, tak se mi moc stýskat nebude, až na pár lidí, co chodí na florbal. Jakub Jeřela

Na některé devátáky budu myslet, budou mi velmi chybět. Jsou to především holky z dramatického kroužku, ale samozřejmě by se nějaké našly i ve třídě. Především děkuju Luce Linkové za krásné chvíle na dramatickém kroužku... Budu si vždy pamatovat, jak jsem s Luckou nacvičovala písně. Bude mi strašně chybět Šárka Sedláčková, Nikča Procházková, Áňa Rampasová, Kačka Svobodová a Dominika Holíková. Simona Černá

Po devátáčích se mi rozhodně stýskat bude, nejvíce však po Šulině, Pikičovi a Samble. Do deváté třídy se těším, jelikož budeme ve škole nejstarší. A už se taky budeme těšit, jak těch deset měsíců rychle uteče a přijdou další dva měsíce prázdnin. Alžběta Roxerová

Já na devátáky vzpomínat nebudu, jediné na Veroniku Šebkovou, protože nám dává příklad, jak to dopadne, když holka začne se sexem moc brzo a nedává si pozor. Anna Poustková

Na minulou devítku budu vzpomínat jako na nejzlobivější třídu na škole. Těším se na druhé pololetí. Devítka bude sranda. Hubert Odstrčilík

Budou mi devátáci chybět? O některých lidech bych řekla „vůbec“, ale o některých „hrozně“. Oblíbila jsem si ty bláznivé holky, které se mnou chodí na dramatický kroužek. Nikdy nezapomenu na ty naše hlášky s „Pikičem“. Někdy jsem až smíchy nemohla dýchat, jak mě v nejhorší chvíli dokázala rozveselit. Nikča je trhlá, ale to je právě to, co se mi na ní hrozně líbí. Po této nezapomenutelné slečně se mi bude stýskat ze všech nejvíce a až odejde, nebude na chodbě jako vždy svítit to sluníčko, jaké se na mě každý den usmívalo. Do deváté třídy se těším, ať poznám, jaké to je, když už vám zbývá poslední rok. Pavla Mušková

Smutnění

Zvonek zvoní naposledy ve školním roce. Je šťastný i smutný zároveň. Je šťastný, že děti mají radost. Je smutný, protože se po prázdninách všechny děti nevrátí. Budou to deváťáci. Ale zase přijdou prvňáčci. Škola už není taková, jaká byla během školního roku. Tabule je čistě černá. Schody tiché. Učebnice jsou smutné. Nikdo se o ně nezajímá a jsou zavřené ve skříni. Kdyby je alespoň někdo pustil kouknout se na sluníčko. Sem tam do školy někdo přijde, ale není to ono. Zvonku, učebnicím a tabulím se zdá o tom, že už je září a že zase slyší dětské hlasy. Ale je to jen sen. **Katka Nováková**

Když nastanou prázdniny, naše škola se cítí osamoceně. Na druhou stranu - může si od nás odpočinout. Škole vadí, když je všude prázdno. Je smutná a nemá si s kým povídat. Třeba by chtěla také do Chorvatska k moři, ale copak může škola létat letadlem? To asi ne. A co věci, které bydlí ve škole? Například taková tabule. Je také smutná. Je smutná, protože je pořád jen černá, už chce být zase bílá od křídly. Mohla by být ráda, že je teď čistá, ale není šťastná. A co teprve taková židle. Židli je zima, protože na ní nikdo nesedí a nezahřívá ji. Také lavici se stýská po dětech. Ona má děti ráda a my zase ji. Máme rádi i tabule, židle, stoly a další věci ve škole. Už jsme si na naši školu zvykli a je součástí našeho života. **Katka Horylová**

Třída je smutná, tichá, osamělá, ale také čistá. Špatně jsou na tom i květiny v této třídě, protože jim je smutno. Ony si zvykly, že každý den bylo ve třídě rozsvíceno, větralo se a o přestávkách bylo rušno. A o hodině se určitě učily s námi. A najednou ticho. Ale co my víme? Třeba si v noci dělají věci ve třídě diskotéku. **K. Staňková**

Končí školní rok a jsou prázdniny. Děti se radují, že budou dlouho spát. Jen škola pláče smutkem. Přeci jenom - dva měsíce jsou dlouhá doba. Děti tu nebudou běhat po chodbách, nebude tu zvonit zvonek, aby oznámil začátek nebo konec hodiny. Tabule pláče a slzy padají na zem. Moc by si přála, aby na ni zase někdo psal. Lavice a židle si přejí, aby na nich opět někdo sedal a dával pozor, co říká paní učitelka. Škola se na žáky někdy zlobí, když něco zničí, ale když se děti po prázdninách vrátí, skáče radostí. **Martin Tomášů**

O prázdninách je škola tichá a klidná. Nikdo neběhá po chodbách a třídách, je tu jen ona. Myslím si, že může být docela ráda. Stejně jako učitelé. Odpočinou si od nás všech a alespoň dva měsíce si tolik nenamáhají hlasivky. Ale na to si škola už asi zvykla. Možná se jí po tom všem bude i stýskat. Stejně tak i ostatním věcem. Jako třeba tabuli. Nikdo na ni nebude psát a potom ji mýt. Kopírka nebo knížky, ale i stoly můžou prožívat hrůzu. Dostane se sem hejno pavouků a my je křikem ani dupotem nevystrašíme. Možná, že paní uklízečka ano. Ale aby to nebylo obráceně! **Kristýna Rysová**

Jak se asi cítí naše třída o prázdninách? Myslím, že je jí smutno, protože tu dva měsíce nezní naše hlasy. Asi tu je opravdu nuda, když je tu jen samé a samé ticho. Židle, co na ní sedím, se šedesát dva dní ani nepohne. Může jen poslouchat okny se linoucí zpěv opeřenců. Určitě i Erbenovi, Tylovi a Čelakovskému, kteří mě během roku sledují ze zdi, je smutno, když se dívají do prázdna. A co v září? Celá třída se určitě raduje, že zde opět slyší naše hlasy. **Jakub Bechyně**

Jak se asi cítí škola o prázdninách, když jí celý rok navštěvují děti a teď mají dva měsíce volna? Kopírka se téměř celý rok dřela a najednou má dva měsíce pohov. Musí se cítit osamělá, líná, ale na druhou stranu se pěkně vyspí a odpočine si. Na tabuli se celý školní rok psalo, teď bude po dva měsíce pořád jen černá. Musí být smutná, protože černá je smuteční barva. Jindy byla barevná a veselá. . . V lavicích celé dny seděly a psaly děti. Ve škole je teď smutno, protože skoro všechny obrazy, obrázky a dětské výtvary jsou sundané. Je tu takové zvláštní ticho. **Tereza Zítková**

Jenom jedné věci nebude o prázdninách smutno a tou věcí jsou hodiny. Nebude jim smutno, protože pořád běží. Pro ně se čas nezastavil. Tedy alespoň dokud jim nedojdou baterky. A od prvního září zase budou určovat náš čas. **Michaela Žižková**

Co budete dělat bezprostředně po tom, co dostanete vysvědčení? Že nevíte? To jiní v tom už mají jasno. Nechte se inspirovat . . .

Opravdu netuším, zatím je pro mě vysvědčení tajemnou komnatou, ve které naleznu buďto příšerku v podobě dvou dvojek nebo najdu úžasný dárek, z kterého se budu radovat celé prázdniny i následující rok, a to jsou samé jedničky. (Adriana Kolková)

Skočím do rybníka a navečer se pojedu projet na kole. (Martin Maděra)

Pojedu do Mladé Boleslavi na pizzu. (Jiří Šrůta)

Po vysvědčení asi pojedu za příbuznými pochlubit se samými jedničkami. (Pavla Kverková)

Strávím čas ve stáji s oblíbeným koněm Astridem. (Viola Kellerová)

Rozloučím se se všemi, co mi přirostli k srdíčku. Poděkuju jim za hezké chvíle. Půjdu poděkovat učitelům a huráááá domů, nejspíš se najíst. (Šárka Sedláčková)

Po skončení vysvědčení pojedu domů. Podle toho, jaké budu mít známky, se rozhodnu, jestli půjdu za mamkou do práce nebo zůstanu doma. Do sklepa se zamykat raději nebudu. Potom pojedeme ukázat vysvědčení příbuzným. (Katka Nováková)

30. června odjízďím v pět hodin s Vítou na tábor do Bězdědic. Je to tábor od Domu dětí a mládeže. Tábor se jmenuje Písnička. (Káťa Horylová)

Budu trénovat na motorce. Pojedu k bratránkovi a spolu budeme jezdit a skákat na kolách. Večer oslavím vysvědčení. (Martin Šrytr)

Já se budu radovat, když budu mít trojky jen z češtiny a matiky. Nevím, co budu dělat. (Daniel Šouta)

Myslím si, že radši domů ani nepůjdu. Ale stejně mě to domů dotáhne. Mám štěstí, že rodiče budou v práci. A tak rychle uteču ven. Odpoledne s Míšou půjdeme nakupovat na večerní oslavu. A navečer se upravíme a půjdeme oslavovat. (Karolína Staňková)

Půjdu s mámou na pohár a doufám, že se budu moct radovat z vysvědčení. Řekl bych, že tam budou trojky, s tím počítám. Ale další rok mám za sebou. Potom zavoláme známým. (Martin Tomášů)

Půjdu domů, a jestli to vysvědčení bude hrozné, což asi jo, tak nic moc. Doma mě bude čekat trochu toho mluvení do duše, prý že jsem se měla víc a líp učit. Tak si to teda vyslechnu a potom půjdu ke kamarádce do bazény nebo půjdu ven s někým jiným. A večer bude jako každý. Počítač, televize, koupelna, zase internet a hodně dlouho budu spát. (Kristýna Rysová)

Budu se radovat, že už mám vše z šesté třídy za sebou.

Budu se těšit na Comeback.

Budu zvědavá, co dostanu od rodičů za vízo.

Budu doufat, že za vízo nedostanu na zadek.

Budu se těšit na nové babiččino štěně. (Tereza Zítková)

Obejdu všechny mé příbuzné a ukážu jim vysvědčení. Pak půjdeme s Kájou nakoupit jídlo na večer a pak půjdeme oslavovat. Už se moc těším. (Michaela Žižková)

K létu a prázdninám patří cestování. A tak jsme se vydali

zeptat: 1. *Kde jste byli nejdál?*

2. *Kde jste byli nejvýš?*

3. *Kde jste byli nejhlouběji?*

4. *Jaký je váš nejzajímavější zážitek z cestování?*

pí uč. Konývková

1. Byla jsem v Chorvatsku, vlastně, dál je to do Francie. Byla jsem v Paříži.
2. V Tatrách na Skalnatém plesu.
3. V Ostravských dolech. Byly hluboké asi tisíc metrů.
4. Nejlepší byly ty nejhumnější. Byl to ten, když řidiči autobusu v Chorvatsku zabloudili a jeli místo k moři do hor.

Hana Bariová, 8.tř.

1. V Chorvatsku
2. Na Sněžce
3. V Chorvatsku v moři.
4. Na Slovensku v termálech a na maxi tobogánech, to bylo super. V Chorvatsku se mi líbilo rybaření z loďky.

pan školník

1. Řecko
2. Sněžka
3. Malorka
4. Malorka - potápění, byly tam krásné ryby, průzračná voda. Bylo to tam nejhezčí.

p.uč. Kužel

1. Nejdál jsem byl ve Francii.
2. Byl jsem na Sněžce.
3. V stříbrných dolech v Kutné Hoře.
4. Celý můj život je zážitek.

pí uč. Mendlíková

1. Asi na Sicílii, na nejzápadnějším výběžku, kde stojí nad mořem starověké městečko Erice, odkud je za dobrého počasí vidět až k africkým břehům.
2. Nejvýš jsem byla v rakouských Alpách. Dostali jsme se do výšky téměř 3200 metrů. Samozřejmě lanovkou.
3. Nejhlouběji? To bylo asi v Punkevní jeskyni v propasti Macocha v Moravském krasu.
4. Těch „nejlepších“ zážitků by byla spousta. Viděla jsem např. soptit Etnu na Sicílii, skoro až hororový zážitek byla jízda pařížským metrem, ale největší zážitky byly asi ty, kdy jsem se nejvíc bála. Tedy ty na různých lanovkách ve dvou nebo třech tisících metrech, kdy sedíte na sedačce jako je na kolotoči, jistí vás pouze tenký řetízek a pod vámi jsou jenom mnohasetmetrové propasti a skalní stěny.

Clare, Káta ©, SanulQa

Rozhovor s panem učitelem Tomášem Grindlem

Pane učiteli, dověděli jsme se, že odcházíte do důchodu. Těšíte se?

Moc se těším. Tuze moc se těším.

Máte nějaké koníčky, kterým se budete v důchodu věnovat ?

Celou stáj koníčků. Zabývám se historií a přírodou Českého ráje. Budu konečně pořádně jezdit a chodit do našich lesů a skal. Pátrat tam po vzácných rostlinkách a živočiších, neobvyklých geologických jevech nebo pozůstatcích po hradech a tvrzích. Zpovídat pamětníky, navštěvovat archivy a muzea, pročítat staré noviny a časopisy. Působím v Pekařově společnosti Českého ráje a ve Vlastivědné společnosti Mladoboleslavská, jsem členem strážce přírody pro oblast Českého ráje. Rád také chodím po horách. Určitě nyní častěji navštívím Krkonoše, Jizerské a Lužické hory, Vysoké Tatry nebo Alpy.

Bude se Vám stýskat po škole, po kolezích a žácích? Budete ještě učit i příští rok?

Minimálně příští rok budu ještě učit, ale jen na částečný úvazek a končím ve funkci zástupce ředitele školy. Tedy žádný stesk po škole apod. není na obzoru.

Co Vám bude nejméně chybět?

Ani „zástupcování“, tedy vlastně školní úřadování, mi asi nebude příliš chybět. Jednak to není žádná velká zábava, a za druhé budu nepochybně celý rok rádcem novému učiteli v této funkci.

Můžeme se zeptat, jak dlouho učíte na této škole ?

Tuším, že od roku 1976, tedy plných 34 let.

Baví vás víc učit chemii nebo fyziku?

Pro chemii mám aprobaci, tedy vzdělání. Učím ji však teprve poslední čtyři roky. Leccos jsem zapomněl a musel si zopakovat, stále ještě doladuji metody, kolekci pokusů apod. Chemie má pro mě punc „nového“. Fyziku jsem začal učit před dávnými lety z nutnosti, tedy z potřeby školy. Kvalifikovaný fyzikář nebyl a není. Jsem tedy v tomto předmětu samoukem, ale mám pocit, že jsem se ve fyzice našel. Zvláště mě baví astronomie a jaderná fyzika (asi na rozdíl od žáků), ale i ostatní témata mají (aspoň pro mne) vždy něco pozoruhodného.

Jak dlouho jste dělal zástupce ředitele? Bavila Vás tato práce?

Ve funkci zástupce ředitele jsem od roku 1991. Docela mě to bavilo, trochu jsem si tím naplňoval svůj vztah k archivařině všeho druhu. Prožil jsem celou transformaci školní agendy po roce 1989, vymýšlel stovky tabulek, přehledů, soupisů, tiskopisů atd., realizoval přechod na počítačové zpracovávání.

Jak se vám na této škole učilo ?

Prakticky celou kantorskou kariéru jsem působil v Dolním Bousově. Šzil jsem se se školou i s městem (pocházím z Mnichova Hradiště). Ve výuce si nejvíce cením společného objevování, toho je ale v posledních letech pohříchu stále méně. Více mi také vyhovovala přátelštější atmosféra ve třídách let minulých. Řada takových vztahů se žáky pak dokonce přerostla, po jejich odchodu ze školy, v přátelství osobní a trvalé. Netuším, proč dnes má tolik studentů potřebu s učitelem stále bojovat a soupeřit. Vy výše jmenovaní, zkuste na čas zakopat válečnou sekeru, a užasnete, jaký pokrok to do hodin přinese. Velikou předností bousovské školy je tradičně velice dobrý kolektiv učitelů. Parta podobně smýšlejících a dobře kooperujících kantorů je základem úspěchu každé školy.

Pane učiteli, děkujeme za rozhovor a přejeme Vám vše nej, nej . . .

ptala se: SanulQa

Výlet sedmé třídy

aneb, koho pan učitel neuvidí celý den, dostane medaili

Soutěž započala ve středu druhého června. Já a dalších jedenáct žáků se přesunulo s pomocí vlaku do Malechovic, odkud už začalo to správné dobrodružství, neboli spousta puchýřů a vzlyky. Po dlouhé cestě, netroufám si odhadnout kolikahodinové, jsme se konečně přesunuli z bodu A do bodu B. Bodem B je myšlena Branžež. Unavení jsme bez jakýchkoliv poznámek ulehli do postele. V tu chvíli nás ovšem vůbec nenapadlo, že desítky kilometrů se budou zítra opakovat. Opět jsme přežili, opět jsme v závěsu pánů učitelů odolali jejich nátlaku a řečeno realisticky jsme se „doplazili“ do kempu. Třetí a zároveň poslední den už nebyl tak příšerný jako předešlé. Nevíme, čím to bylo, ale už se nám šlo s podtónem pohody. Pohoda byla cítit ve vzduchu, možná proto, že jsme si na chůzi zvykli. Ale zřejmě pravdivější bude, že nás kupředu táhla vidina domova. 😊

Kudrt

Osmáci u pramene Labe (...a jinde)

Na 14. června jsme měli naplánovaný výlet do Krkonoš do Harrachova. V onen den jsme celí natěšení pospíchali do školy. Dopoledne jsme s paní učitelkou Žďánskou připravovali zapečené těstoviny, které jsme spolu s buchtami od maminek měli celý výlet jíst. V úterý jsme, chtě nechtě, vyrazili na túru. Šli jsme přes Dvoračky a Labskou boudu. Třicet kilometrů dlouhý okruh nám dal pořádně zabrat. Viděli jsme krásná místa, ale někteří z nás byli tak utahaní, že přišli o krásný výhled na obzor. Do chaty jsme se vrátili až večer. Byli jsme velice unavení. A tak proběhl náš druhý den výletu. Ve středu nás nechali učitelé dlouho spát a kromě balení jsme se jeli projet na bobovou dráhu. Pak nás čekala dlouhá cesta vlakem a nadšení rodiče.

A.Urbanová

Šestáci v IQ PARKU

Ve středu 9. června jsme se vydali s naší třídou na výlet do Liberce. Nejprve jsme se rozhodli, že půjdeme do IQ PARKU, ale tam bylo plno, a tak jsme jeli na Ještěd. Na Ještěd jsme jeli lanovkou. Někteří se tak báli, že chtěli zůstat dole a počkat na nás. My jsme je přemluvili, a tak nakonec jeli s námi. Někteří se báli tak, že se drželi pevně tyčí a měli zavřené oči, aby se nepozvraceli. Když jsme vyjeli nahoru, říkali, že to bylo hrozné. A protože jsme jim chtěli udělat radost, řekli jsme, že dolů jedeme také lanovkou. Nezbývalo jim nic jiného, než to překousnout. Nahoře jsme si prohlédli unikátní stavbu Ještědu, která slouží jako hotel a jako vysílač. Je odtud krásný výhled do kraje. A také jsme na fotografiích viděli, jak Ještěd vypadal dříve. Když jsme přijeli lanovkou dolů, šli jsme k autobusu a vydali se konečně do IQ PARKU. V IQ PARKU jsme měli rozhod. Šli jsme s holkama hledat BOWLING. Našli jsme ho, ale bylo plno, takže jsme si zahrát nemohli. Potom jsem si dala s Víťou souboj v tancování, skončilo to nerozhodně. Když jsme dohráli, šly jsme hledat ostatní. Zkuste hádat, kde byli? Hráli hry. Stříleli pistolí na terč, hráli motorky, auta nebo také jezdili na lyžích. Já jsem s Míšou chtěla vyzkoušet ježdění na lyžích. Hrály jsme asi deset kol, ale vždy jsme dojely jako poslední. To nám nevadilo, aspoň že jsme si užily. Potom nás zavolaly paní učitelky. A šli jsme zkusit různé hlavolamy a klamy. Nejvíce se mi líbilo zrcadlové bludiště. Museli jsme projít zrcadlovým bludištěm a dostat se do místnosti s kulečnickem. Zahráli jsme si a šli dál. Před námi byl průchod tunelem. Když jsme vstoupili dovnitř, stoupli jsme si na lávku a zkoušeli se dostat na druhý konec. Místnost byla kulatá a stěna se točila, ale vy jste si mysleli, že se s vámi hýbe lávka. Nakonec jsme se dostali na konec. Byl to suprový výlet, jela bych tam ještě jednou.

Kajuška

Představujeme... Martina Šrytra

Martine, jak ses dostal k ježdění na motorce? K ježdění na motorce mě přivedl taťka, když mi koupil s mamkou malou motorku, na které jsem ve dvou letech začínal. Druhou motorku jsem dostal v první třídě za vysvědčení. Byl to Pit Bike. Potom jsem ve čtvrté třídě dostal větší motorku yamaha yz 80. A motorku, kterou mám teď, jsem dostal na začátku šesté třídy. Co budu mít potom za motorku, to ještě nevím, protože motorka, kterou mám teď, jede neuvěřitelně rychle.

Od kolika let se věnuješ motokrosu? Baví tě? Na motorce jezdím od dvou let, ale motokros jsem začal jezdit v deseti letech. Samozřejmě, že mě motokros baví. Jinak bych ho nejezdil.

Máš nějakého kamaráda, který s tebou jezdí? Ano, mám dva kamarády, kteří se mnou jezdí. Honzu Riegera a Karla Šrytra, to je můj bratranec. I on jezdí na silné motorce Kawasaki 65 ccm a Honza jezdí na ještě silnější motorce Suzuki RMZ 250. Ale trénovat jezdím hlavně s Kájou, kterého uvidíte na některé z fotek.

Nebojíš se, že se zraníš? Jak kdy. Když vidím, že jsou na trati velké skoky, tak se trochu bojím. Jinak většinou ne, ale člověk na tyhle věci při jízdě většinou zapomene. Spíše se o mě bojí moje mamka.

Měl jsi už nějaký úraz? Naštěstí ne, ale někdy od toho nebylo daleko. Například na závodech endurocrosu, který já většinou nejezdím, byl prudký výjezd a já přepadl z motorky, kutálel jsem se dolů a narazil jsem hlavou do stromu. Ale naštěstí byl zlomený jenom kšilt u helmy a trochu mě bolela hlava.

Na jakých závodech jsi byl a na kolikátém místě ses umístil? S Kájou jsme už byli na různých závodech, například v Ohrazenicích, na Bezince, ve Chlebích, v Bakově atd. Nejlépe jsem se umístil na třetím místě, což je docela úspěch, ale neustále se snažím o lepší výsledky.

Kdyby někdo chtěl začít jezdit na motorce, co by musel umět? Musel by umět překonat svůj strach, aby mohl jezdit čím dál rychleji, ale také se moc nebát a nedělat si hlavu z toho, když nedojede zrovna na dobrém místě. Ale také by měl mít dobrou fyzickou kondici. A musí u toho také trochu používat hlavu.

Na jakém terénu se jezdí nejlépe? Mně osobně a také Kájovi se nejvíc zamlouvá suchá hlína, ale nevadí mi, když je bláto. Je to také větší legrace. Ale nejlepší na ježdění je trochu mokrá hlína.

Byl jsi už na závodech i v jiných zemích? Zatím ne, ale chystáme se jet příští rok do Polska.

Mohou dělat motokros i holky? Určitě mohou, viděl jsem hodně holek, které jezdí i docela rychle.

Jaký je rozdíl v ježdění na motorce a na čtyřkolce? No, na motorce se dá lépe skákat a není tak těžká. Čtyřkolka je zase těžší, ale dají se s ní dobře dělat smyky. Jinak to takový rozdíl není, ale v zimě mě taťka tahá na lyžích za čtyřkolkou a to mě taky velmi baví.

Na fotkách: Karel Šrytr a Martin Šrytr.

Ptala se: **Kajuška**

Sůvičky bilancují

Dramatický kroužek Sůvičky má za sebou rok plný usilovné práce. Sešli jsme se hned první pátek školního roku 2009-2010, protože jsme toho měli před sebou mnoho. Již první pololetí jsme připravovali pravidelné akce. V listopadu dvanáct nejlepších zpěváků vystoupilo na výroční schůzi baráčníků. A brzy nato jsme zahájili řadou vánočních písní mikulášské oslavy. Letošním hostem byl skladatel Jaroslav Uhlíř, jehož písničky děti milují. Mnoho jich zaznělo v našich pohádkách, např. Lotrando a Zubejda. A tak jsme byli pyšní, že jsme si s J.Uhlířem společně zazpívali píseň Vadí, nevadí. Před vánočními svátky jsme uspořádali vánoční akademii. Vypůjčili jsme si z filmu Anděl Páně postavu popleteného anděla Petronela a ten nás provedl předvánočními svátky až k oslavám narozenin malého Ježíška. Ale tím pro nás Vánoce neskončily. 26. prosince zazpívaly děti před vystoupením souboru Stojmír a Bendl v kostele sv. Kateřiny své oblíbené písně Veni Domine, Přeslavný den a Adeste. Zazpívat si

v takovém prostředí je pro děti úžasný zážitek. V novém roce vyvstal před námi velký úkol. Chtěli jsme se pokusit přiblížit dětem operu a vybrali jsme k tomu Smetanovu Prodanou nevěstu. Pojali jsme ji jako hru se zpěvy. Nacvičili jsme deset nejznámějších árií, které si děti oblíbily a zpívaly s chutí. S přípravou divadla nám pomohla paní učitelka Grindlová, která se starala o kostýmy, a paní učitelka Konývková zajistila kulisy a výzdobu. Doufáme, že si naši malí diváci tuto operu oblíbili. Naši zpěváci ještě stihli v dubnu zúčastnit se v Kulturním domě v Mladé Boleslavi přehlídky dětských souborů. Deset sůviček pomáhalo i při střehomské akci Popoles. Vystoupili s několika písněmi a pak v maskách pohádkových bytostí pomáhali na trase. Poslední akci, kterou pomáháme připravovat, je Dětský koncert. Řada členů

kroužku tam vystoupí se svými skladbami a dvě dívky nás budou provázet programem. Při pilné práci čas rychle ubíhá. Je tu konec školního roku a já děkuji všem Sůvičkám za jejich práci na zkouškách a za kuráž, se kterou vždy vystupovaly. Mgr. J. Sůvová

Čtenářský deník: POP PRINCEZNA - Rachel Cohnová

Wonder Blakeová je normální patnáctiletá dívka, která má problémy ve škole. V létě pracuje v bistru Dairy Queen. Jednoho dne ji tam objeví hledač talentů a nabídne jí šanci stát se idolem mládeže. Vypadá to jako splněný sen. Splnění tohoto snu původně patřilo její starší sestře Lucky, jejíž kariéru zpěvačky předčasně ukončila automobilová nehoda. Wonder a její rodiče se z té ztráty dosud nevzpamatovali. Když Wonder dostává nabídku, aby natočila desku, a tím také šanci uniknout z ospalého městečka, od nefungující rodiny i od své noční můry – střední školy, přijímá ji. Wonder vydá desku a její sláva stoupá. Zdá se, že má najednou všechno: nový vzhled, písničku zdolávající žebříčky hitparád, nový život. A kromě toho trénuje zpěv i tanec. Přitom se nadále vyrovnává s rodinnými problémy, řeší milostné trable a potkává se s povrchním světlem hudebního průmyslu, kde je považována pouze za zboží. Zároveň tak poznává, že všechno má svou cenu a že být jen obyčejnou dospívající dívkou není tak špatné.

četla a napsala Kajuška

Naši mazlíčci: Korela chocholatá

Středně velký papoušek, po andulce vlnkované nejvíce zastoupen v chovech začínajících chovatelů exotického ptactva. Říkají mu korela chocholatá. Pochází ze středu Austrálie a žije nomádkým způsobem, což znamená, že v období sucha migruje po kontinentu za potravou. V přírodě začínají tito ptáci hnízdit po období dešťů, kdy se krajina zazelená a je dostatek potravy i pro mláďata. Korela patří mezi nenáročné papoušky. Je to vynikající letec a její let je velmi rychlý. Mezi chovateli je nazývána „malý kakadu“ kvůli své chocholce. V Austrálii se živí travními semeny, plody různých stromů a ovocem. V době tamní slizně často i s ostatními zdejšími papoušky napadá obilná a kukuřičná pole a činí tak zemědělcům značné škody na úrodě. Svě korely musím krmit třikrát týdně. Vždy, když jdu korely krmit, musím je přendat do bedny, aby z klece neuletěly. Korelám dám do malé misky kámen, asi tak 20cm velký, a pak do misky naliji vodu. Kámen se tam dává proto, aby se mohly korely koupat. S korelami je někdy i velká zábava, ale jen tehdy, když jsou naučené létat mimo klec. Někdy k vám přiletí, jen když na ně zavoláte. Korela chocholatá je skoro vyhynulý druh, ale ještě není chráněn! Korela musí mít v kleci dostatek místa na to, aby se v kleci mohla volně pohybovat. Korela má velmi citlivá křídla. Kvůli citlivým křídům jich zemřelo přes 2 800 000. Moje korely se jmenují Sára, Jana a Miša. Jsou moc hodné a přátelské.

BaQusQa

Co se nám líbí.....???.....

Šikovné ruce našich žáků a učitelů:

1.

--	--	--	--	--

Aktivita při hodinách =D

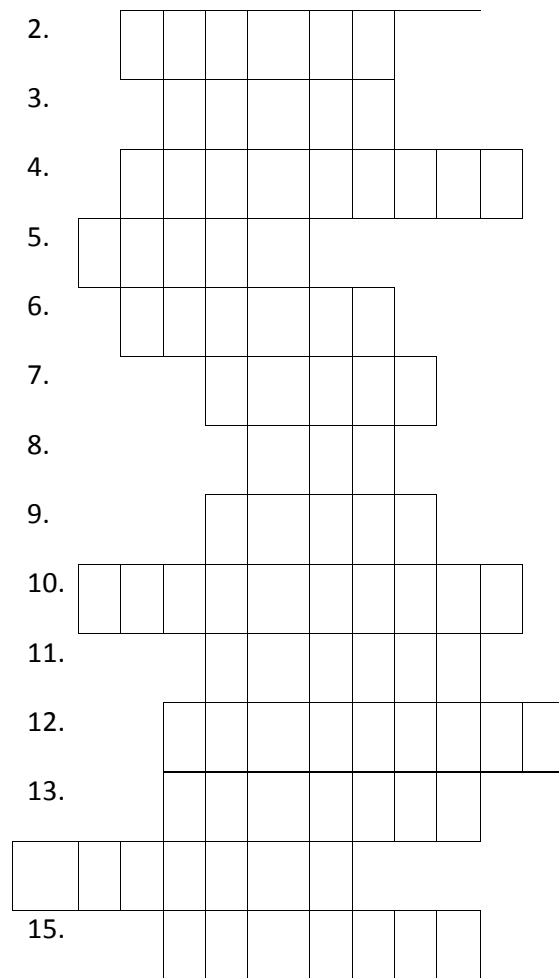
Nové lavice:

Kudrt

Pro bystré hlavičky (Viky)

1. Složil hudbu k písni KDE DOMOV MŮJ. (jméno)
2. Je autorem Česko- německého slovníku. (příjmení)
3. Napsal Dějiny české řeči a literatury. (jméno)
4. Bratři, vynalezli ruchadlo. (příjmení)
5. Vynalezl parní automobil. (jméno)
6. Vynalezl bleskosvod. (jméno)
7. Zavedla povinnou školní docházku. (jméno)
8. 6.7 1415 byl v Kostnici upálen. (jméno)
9. Vynalezl lodní šroub. (příjmení)
10. Vymyslel písmo hlaholice. (jméno jednoho učence)
11. Jeho bratr Boleslav ho nechal zavraždit. (jméno)
12. Napsal Máj.(příjmení)
13. Vymyslel písmo hlaholice. (jméno jednoho učence)
14. První prezident v ČSR. (příjmení)
15. Složil hudbu k písni Kde domov můj. (příjmení)Hru fidlovačka napsal .....

1	5				9		3	
3	7			6			2	4
			5		3	7		
9	4	5		8		1		
				1	2	4		
	8		4				9	7
8			2			6	7	
5	2		6		1	9		
		6	8					3

1	1	1	=	6
2	2	2	=	6
3	3	3	=	6
4	4	4	=	6
5	5	5	=	6
6	6	6	=	6
7	7	7	=	6
8	8	8	=	6
9	9	9	=	6

GAZA

